Raport z laboratoriów 5 – równania różniczkowe 2 rzędu

→ Uwagi wstępne:

Celem programu jest rozwiązanie równania różniczkowego zwyczajnego drugiego rzędu z wykorzystaniem metody Rungego-Kutty do rozwiązania układu równań różniczkowych zwyczajnych.

→ Działanie programu:

W zadaniu otrzymujemy równanie różniczkowe 2 rzędu na położenie wahadła w funkcji czasu. Żeby móc skorzystać z metody Rungego-Kutty potrzebowałem zamienić wyjściowe równanie na układ 2 równań niższego rzędu. Poniżej przedstawiam swoje obliczenia (być może trochę "na około", ale to jest sposób, w który ja rozumiem zagadnienie):

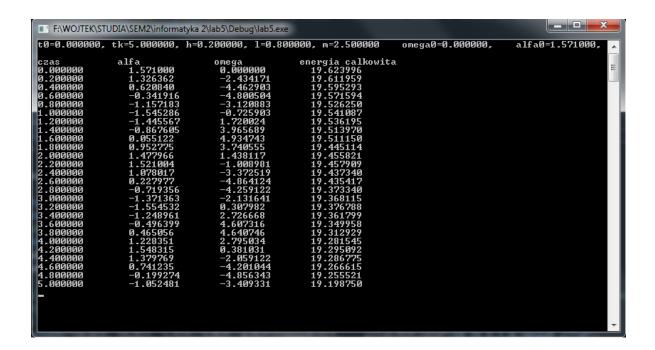
$$\begin{cases} \frac{d^{2}d}{dt^{2}} = -\frac{9}{t} \text{ sm } d , \quad d = d(t), \\ d(t_{0}) = d_{0}; \quad \frac{dd}{dt}(t_{0}) = \omega_{0} \\ \text{this domostiff is mylineau spromedroun solve similaries } \\ \text{possible similaries } \begin{cases} x_{1}(t) = d(t) \\ x_{2}(t) = d'(t) \end{cases} = \begin{cases} x_{1}'(t) = x_{2} \\ x_{2}'(t) = d''(t) \end{cases}$$

$$\begin{cases} x_{1}' = d' - \omega \\ x_{2}' = -\frac{9}{t} \sin d \end{cases} \qquad \begin{cases} \frac{dd}{dt} = \omega \\ \frac{d\omega}{dt} = -\frac{9}{t} \sin d \end{cases}$$

Teraz mogę już przystąpić do omawiania działania programu. Z racji takiej, że jest dużo zmiennych, wszystkie parametry należy zmieniać ręcznie w kodzie. Na początku wprowadzam wartości początkowe dla prędkości kątowej omegaO [s⁽⁻¹⁾] oraz kąta wychylenia z położenia równowagi alfa0 [rad]. Również przed funkcją main jako wartości globalne wprowadzam długość wahadła / [m], czas t0 od którego program zacznie wyliczać rozwiązania, czas tk, do którego program będzie liczył oraz krok całkowania h. Należy również zdefiniować dwuelementowy wektor (ponieważ rozważam 2 równania) y0, który będzie przechowywał aktualne wartości: kąta wychylenia – pierwszy element wektora – i prędkość kątową – drugi element wektora. Żeby funkcja vrk4 działała poprawnie należy również obliczać wartości elementów wektora f, który jest równy wartościom prawych stron kolejnych równań liniowych różniczkowych pierwszego rzędu do jakich sprowadziliśmy nasze wyjściowe równanie 2 rzędu dla zadanego czasu i wartości kąta oraz prędkości kątowej w poprzednim kroku iteracyjnym. Za obliczenie wektora f dla każdego kroku całkowania odpowiada funkcja fun. Działanie tego programu jest bardzo podobne do działania programu wykonującego laboratorium4 z wyjątkiem tego, że w tym przypadku rozwiązujemy 2 równania liniowe pierwszego rzędu równolegle (jednocześnie).

Oto kilka wyników programu dla różnych danych:

```
| FAWOJTEKSTUDIA\SEM2\informatyka 2\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Debug\lab5\Deb
```


Natomiast dla względnie dużego kroku całkowania h=0.7 energia całkowita zaczyna się wyraźnie zmieniać – oznacza to, że jest zauważalny błąd metody.

→ Uwagi końcowe:

Dodatkowe komentarze do programu są zawarte w kodzie.